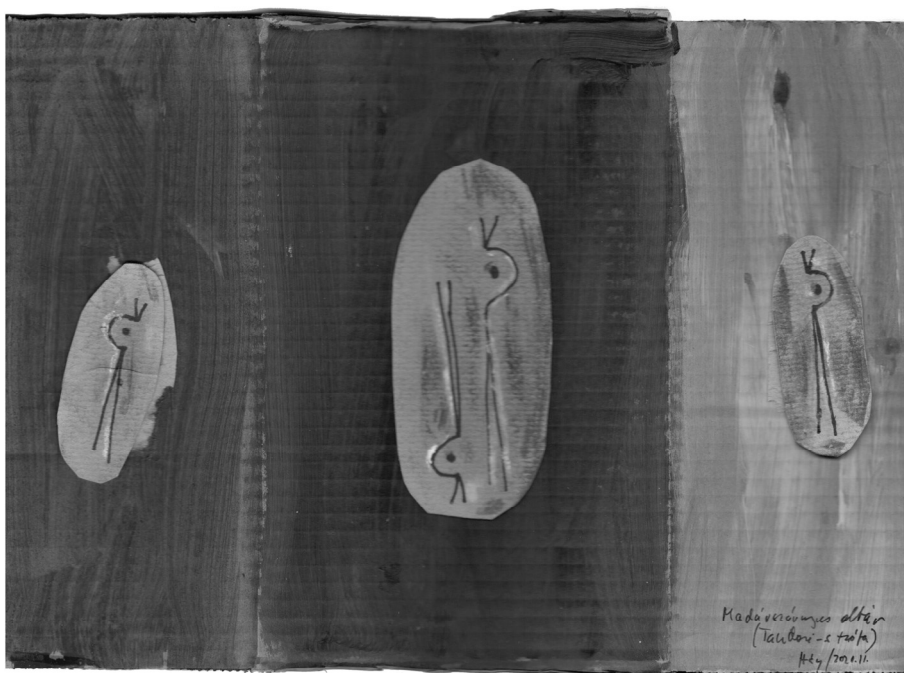

telmezése során, mert verbális jellegéből fakadóan a szöveg- és a képbefogadás egyidejűségének (részleges) ellehetetlenülése, megtörése a jellemző. Érdeemes azonban szem előtt tartanunk, hogy ez sokkal inkább csak az értelmező verbalitásán alapuló következmény, mintsem a képversek hatásmechanizmusának sajátossága.

Tandori ideogrammái ellenállni látszanak annak, hogy tisztán nyelvként vagy tisztán képként konceptualizáljuk őket. A betűk és írásjelek teresítése éppen az írás médiumára, a mondhatóság és kimondhatóság problematizálására való reflexió lehetőségét képes megteremteni azáltal, hogy a képiség kiküszöböli a túl direkt jelentésképzést. Tétjük elsősorban mégsem egyszerűen a nyelvi kétely örökös újratematizálása, hanem a kosztolányis értelemben vett játék, vagyis – Esterházy szavaival⁵⁷ – „Ez játék, de halálosan komoly, már amennyiben az életünk valamelyest komoly.”

HÁTY JÁNOS: MADÁRSZÁRNYAS OLTÁR (TANDORI-STRÓFA)

⁵⁷ Vickó Árpád: „Én egy kiegyensúlyozott magyar úr vagyok” (beszélgetés Esterházy Péterrel), zEtna, 2001. augusztus 4. <http://www.zetna.org/zek/folyoiratok/51/esterhazy.html> (elérés: 2020. augusztus 05.)